

[Valdemar Thomsen.]

og slet Inflation, endskønt alle sagkyndige er enige om, at egentlig Inflation bestaar i en Stigning i Prisniveauet som Følge af forhøjet Købeevne, regnet i Penge, og Aarsagen er stigende Produktivitet, det vil sige et gunstigt Forhold mellem Eksport- og Importpriser, samtidig med at man faar Kreditudvidelse, forhøjede Vekselkurser, stigende Lønninger og Indtægter — med andre Ord Forholdene, som vi husker dem fra Perioden 1914—18.

Det er en god gammel og fornuftig Regel, at man ikke tager Hatten af, før man ser Manden. Men er det ikke netop, hvad Bramsnæs, Handelsministeren, Regeringspartierne og for øvrigt de Konservative med gør i dette Tilfælde? Inflation i egentlig Betydning har vi ikke, og alligevel staaer de Herrer med Hatten i Haanden for Manden, som ikke kommer, eller som rettere ikke vilde komme, hvis man ikke bar sig saa bagvendt ad, som man gør.

Jeg vil derfor sige til Regeringen, at hvis man ikke snart tager Skeen i en anden Haand, saa vil man maaske komme til at opleve den mest uhyggelige Form for saakaldt Inflation, den nemlig, der fører til almindelig Fattigdom for hele Nationen.

Nogen stor Udsigt til almindelig Enighed om disse Problemer og de nødvendige Foranstaltninger er der vel desværre ikke, heller ikke efter den Tale, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i Dag har holdt. Derfor vil jeg gerne benytte Lejligheden til at beskæftige mig lidt med Forhold, som angaar Indenrigsministeren, nemlig Forhold, der vedrører Sundhedsstyrelsen. Jeg gør det bl. a. for at faa Klarhed over, om Regeringen er lige saa vanskelig at faa i Tale, naar det gælder Befolkningens almindelige Sundhed, som naar Spørqsmaalet drejer sig om Samfundets økonomiske Sundhed.

Foranledningen til det, jeg her har at sige, er en Bog skrevet af Dr. med. Johanne Christiansen, „Retten paa Vragen“. I denne Bog findes der Side 48 et Afsnit under Overskriften „En tung Anklage mod den danske Regering“. Det er dette Afsnit, jeg har villet fremdrage, for at Indenrigsministeren kan faa Lejlighed til offentligt at tage Stilling til det, og for at Folketinget om muligt kan faa Lejlighed til at stifte

nærmere Bekendtskab med Resultaterne af de senere Aars Ernæringsundersøgelser.

Dr. Christiansen beskæftiger sig i det paagældende Afsnit indledningsvis med en af Statistisk Departement udarbejdet Ernæringskurve. Denne Kurve viser tre Ting. For det første, at vi her i Danmark, der er det mest margarinespisende Folk i Verden, i Aaret fra Oktober 1917 til Oktober 1918 paa Grund af Verdenskrigen ikke kunde faa Margarine. For det andet — og det er det opsigtsvækkende ved den —, at vi i det Aar, da Befolkningen var henvist til at spise Smør i Stedet for Margarine, fik en Sundhedstilstand, hvortil der ikke fandtes Mage i hele Verden, med en minimal Dødelighed og Børnedødelighed, ringere Sygelighed og et forsvindende Antal Tilfælde, siges der, af den frygtelige Øjentørsot, som i de foregaaende Krigsaar havde hærget Landet. For det tredje viser Kurven, at Dødeligheden og Børnedødeligheden og Øjentørsoten tog stærkt til, saa snart Margarinen kom igen. Hermed er, siger Dr. Christiansen, Beviset givet for Margarinens dræbende og ødelæggende Virkning paa et helt Folk. Denne Ernæringskurve gav, da den i August 1938 blev demonstreret for nogle af Verdens mest sagkyndige Ernæringspecialister, Anledning til, at Indlederen ved en Diskussion om Folkeernæring, en meget anset Professor, udtalte, at Kurven var — det er det, som er Afsnittets Titel — en tung Anklage mod den danske Regering.

Jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister udtale sig ikke alene om den opsigtsvækkende Ernæringskurve, men om det paagældende Afsnit i Bogen i sin Helhed og da navnlig Paastandene, der gaar ud paa — jeg skal her nævne dem i Rækkefølge —: for det første, at Margarinen, det vil sige Margarinefabrikkerne, i sin Tid gav store Gaver, endog til Regeringen — det findes paa Side 50. For det andet, at Indenrigsministeren i 1934 stillede sig afvisende over for Ønsket om en Indsats mod Ungdomslidelser, konstateret af Sessionslægerne, og som talrige Læger mente skyldtes Fejlnæring — det findes paa Side 52. For det tredje, at en i 1934 paatænkt Aktion i Radioen og paa anden Maade af vore mest fremtrædende Ernæringseksperter med det for Øje at oplyse og vejlede Befolkningen blev kvalt af Sundhedsstyrelsen — det